

Najboljši

↓

kontakt

med prodajcem in kupcem
ustvarjajo oglasi v
dnevniku „Glas naroda“

Mesečna naročnina
25 Din, za inozemstvo
35 Din. Uredništvo: Ljubljana,
Gregorčičeva ul. 23.
Tel.: 2566, int. 3069

GLAS NARODA

Uprava: Gajeva 1.
Telefon 3855. - Ček.
račun: Ljubljana
št. 14.614. Oglasi po
ceniku. Pri večkratnih
objavah popust

Današnja številka vsebuje:

Na mariborski teden
Priprave za proslavo Simona
Jenka
Peš na Oplenac in nazaj
Sušak kot pristanišče za
Češkoslovaško

Št. 93

Izhaja vsak dan

V Ljubljani v petek, dne 2. avgusta 1935

Rokopisov ne vračamo

Leto I

Na mariborski teden

V soboto dopoldne bo ban dr. Dinko Puc slovesno otvoril IV. mariborski teden. Dogodek za vso Slovenijo bi moral biti ta otvoritev, ker čisto posebno pomembno mesto zavzema za naš narod Maribor.

Je to predvsem naša edina svetla točka v popreobratnih dneh. V časih, ko so bila razočaranja in porazi naš edini delež, da nismo izgubili temveč z zaigranjem.

tudi edino pot na morje je bil Maribor ona svetla točka, ki nam je oznanjala, da vendarle še ni vse izgubljeno, da je tudi v najtežjih razmerah mogoče uspeh, če je tu odločna volja in moč dejanja. Z osvojitvijo Maribora je takrat dokazal general Maister, da morejo tudi za nas priti lepši dnevi, da pa je rešitev odvisna le od nas samih. Že zaradi tega mora biti Maribor drag vsem Slovencem in že samo zato bi moral vsak Slovenec vsaj enkrat v življenju porovati na Maistrov grob in na grobove njegovih borcev, da bi se v svetem spominu na te junake navzel njih duha, da bi potem res znali uravnati svojo narodno usodo. Ni pa bolj pripravne prilike za počastitev spomina osvoboditeljev Maribora ko mariborski teden, ki razkazuje plodove te osvoboditve. Zato na mariborski teden, na največjo prirediteljskega prestolnice!

Svetla točka iz preteklosti je naš Maribor, obenem pa tudi naša najpomembnejša trdnjava za bodočnost. Kajti ves pritisk 70 milijonskega nemškega naroda je koncentriran ob naši severni meji, katere središče je Maribor. Iz Maribora dobiva vsa ta naša severna meja moč odpora in če popusti Maribor, potem je popustila vsa severna meja. Dokler je naša velika trdnjava ob Dravi močna in krepka, tako dolgo je vse naše narodno življenje varno, če pa popusti Maribor, udari takoj nato pritisk nemštva že ob Savo in še nižje na jug. Vseh nas interes je zato, da delamo za utrditev naše severne meje in njene trdnjave in vsaj enkrat na leto bi se morala vsa Slovenija združiti v misli, da se nudi Mariboru in njegovemu zaledju čim krepkejša podpora in opora. In ob mariborskem tednu je za to prilika ko nalašč, ker mariborski teden nam nudi natančno sliko naših in tujih sil ob severni meji ter nam nazorno kaže, kje je naša pomoč najbolj potrebna.

Če smo odkritosrčni, potem moramo priznati, da se nista ne Slovenija ne Jugoslavija zavedale svoje dolžnosti do trdnjave ob severni meji. Mesto da bi to trdnjavo krepili, so ji odvzemali urad za uradom, da je vedno znova padalo število njenih narodnih delavcev. Maribor, ki ima zaradi falske elektrarne, svoje bližine na meji vse pogoje za industrijski napredek, ni dobil nobene opore, da bi izkoristil ta svoj izredno ugodni položaj. Kar pa nismo videli mi, kar nismo izkoristili mi, to pa je videl in izkoristil tujec in Maribor je postal naš jugoslovanski Manchester, samo da so skoraj vsa njegova tekstilna podjetja v tujih rokah. Čisto slovenski bi mogel že biti Maribor, če bi znali nacionalno in gospodarsko izkoristiti njegove prednosti, tako pa tuja podjetja slabe našo nacionalno pozicijo. Čas je že, da to svojo težko napako spoznamo in prvi dokaz tega spoznanja naj bo obisk mariborskega tedna.

A vrhu vsega je ta obisk zvezan le z ugodnostmi, zanimivostmi in prijetnostmi. Polovična vožnja na železnici, cela vrsta razstav, prireditev in zabav, poleg tega prilika za obisk najlepših krajev, ali je mogoče še bolj olajšati izvrševanje narodne dolžnosti!

Moskva in spor z Abesinijo

PARIZ, 1. avgusta. w. Iz Moskve poročajo, da se tamkajšnji industrijski krogi zelo zanimajo za italijansko-abesinski spor. Glasilo težke industrije pravi v nekem svojem članku, da so angleško-italijanski in italijansko-japonski antagonizmi zelo resnega značaja in da bi v danem primeru lahko nastala svetovna vojna, če se ti spori o pravem času ne bodo lokalizirali. Tako v Londonu kakor v Tokiu skušajo vplivati na Italijo, da si popustila. Nemčija je ostala zaenkrat diskretno v ozadju. Celo nemški tisk je rezerviran. Vsekakor pa se Nemei pripravljajo, da ostvari svoje načrte v Avstriji, če bi dejansko izbruhnila vojna v Vzhodni Afriki. To v Italiji vedo in zato se prav za prav pripravljajo na vojno na dveh frontah. Mussolini je izjavil, da bo v Italiji meseca oktobra pod orožjem milijon vojakov. To dokazuje, da misli tudi na eventualni oboroženi spopad na severu italijanskih mej.

*

Zenevski recept je pripravljen

Nove maže za abesinski čvor

Angleško-francoski kompromisni predlog resolucije DN -- »Spravna« komisija dobi petega razsodnika in nadaljuje z »delom« do 4. septembra t. l. -- Če do tedaj ne bo poročila, se svet DN sestane ponovno

ZENEVA, 1. avgusta. r. Načrt, ki so ga pripravili Laval, Eden in Avenol za likvidacijo italijansko-abesinske afere obsega naslednje širi točke:

1. procedura za mirno likvidacijo spora se mora nadaljevati.
2. med tem časom ne sme priti do vojne.
3. treba je imenovati petega arbitra v italijansko-abesinski komisiji, in
4. treba je postaviti za osnovo nadaljnjih pogajanj pogodbo iz leta 1906., sklenjeno med Italijo, Francijo in Anglijo.

Ta formula, ki naj bi jo svet DN sprejel kot resolucijo ima po zatrdilih ženevskih političnih krogov namen, da bi se na sedanjem zasedanju sveta DN ne započela debata o celokupnem italijansko-abesinskem sporu, ker bi mogla povzročiti razkol in spravi svet DN s poti, ki si jo je sam sebi zahteval. Skupno proučevanje nastalega položaja ima po sklepih majskega zasedanja priti na dnevni red šele na prihodnjem zasedanju, ki se prične 25. avgusta.

Če bodo razne okolščine omogočile, bo tekst tega načrta za sporazum objavljen že danes. Ponoči so ga sporočili italijanski in abesinski delegaciji. Vse pa kaže, da sta se morala tako Aloisi, kakor abesinski zastopnik Havariate neposredno posvetovati z vladama v Rimu in Addis-Abebi. Ako ne sprejmeta odgovora že danes dopoldne, bo morala biti seja DN odgodena do jutri.

Snoči je v političnih krogih prevladalo mnenje, da bi se lahko pogajanja, če ne nastopijo nepredvidene težave, mogla razviti zelo naglo in povoljno in bi bilo lahko doseči sporazum o vrhbi nadaljnjih razgovorov in o pogojih, pod katerimi naj bi se omogočila nadaljna procedura za mirno poravnavo spora.

Vsekakor je zavladalo nekoliko optimistično razpoloženje in sodijo, da bo mogoče resnično preprečiti pričetek italijansko-abesinske vojne pred 25. avgustom. Nekateri se celo že nadejajo, da bo moral svet DN koncem t. m. uspešno intervenirati, če že prej ne bo dosežen sporazum med prizadetimi državami.

Doznava se, da je abesinska vlada dala svoji delegaciji pri DN navodila, da ne sme popustiti od stališča, ki ga je vlada že objavila. Ako bi Italija pokazala dobro voljo, je še vedno mogoče mirno urediti ves spor.

Davi se je razširila vest, da je angleška delegacija ponoči zahtevala neke važne spremembe v načrtu resolucije, ki naj bi jo sprejel svet DN v zvezi z italijansko-abesinskim sporom.

Tajništvo DN do danes opoldne ni še dobilo odgovora italijanske vlade na britansko-francoski predlog.

Zato pa v soboto in prihodnje dni v Maribor — na IV. mariborski teden, da bo Maribor videl, da Slovenija živi in čuti z njimi, da more vedno računati na pomoč vse Slovenije in tudi Jugoslavije! Trdnjavi ob severni meji vso podporo, ker od njene sile zavisi naša varnost.

Prijateljski pakt med Abesinijo in Švedsko

ADDIS-ABEBA, 1. avgusta. AA. Švedski trgovinski ataše v Addis-Abebi bo danes z zastopniki abesinske vlade podpisal prijateljski pakt med Abesinijo in Švedsko. Švedska namerava v kratkem razveljaviti prepoved glede izvoza orožja v Abesinijo.

Južnoafriški letalec za Abesinijo

LONDON, 1. avgusta. AA. Južnoafriški letalec Roy Tuckett, ki je pred šestimi leti preletel progo London—Cape Town in ki je sodeloval tudi pri letalski tekmi London—Avstralija, je poslal abesinskemu cesarju naslednjo brzojavko: »Stavim se na razpolago Vašemu Velikanstvu v obrambo nezavisnosti Abesinije. V času svoje sedemletne kariere sem kot pilot preletel 80.000 km preko puščav in pragozdov tropske Afrike.«

coske predloge. Zato o italijanskem stališču še ni mogoče nič reči.

Litvinov in Eden sta imela danes dopoldne nov sestanek. Razpravljala sta o raznih vprašanjih, ki jih britansko-francoska formula šele načelno ureja. Predsednik sveta DN bo popoldne odločil, ali naj se javna seja sveta DN, napovedana za peto uro popoldne, vrši ali ne.

Včeraj so zlasti v francoskih krogih mislili, da bo ta javna seja obenem sklepna seja sedanjega zasedanja sveta DN. V dobro poučenih krogih pa menijo, da se utegne zasedanje podaljšati.

Nov kompromisni predlog

Imenuje se peti razsodnik, arbitražni komisiji pa se podaljša rok za predložitev poročila do 4. septembra

LONDON, 1. avgusta. AA. Današnji »Times« prinaša poročilo svojega posebnega dopisnika iz Zeneve. Po tem poročilu sta se Laval in Litvinov snoči sporazumela o tej revidirani kompromisni formuli:

1. odredi naj se peti razsodnik v odbor za ureditev spora med Italijo in Abesinijo.
2. odbor mora predložiti svoje poročilo najkasneje do 4. septembra t. l.
3. prihodnji sestanek sveta DN se bo vršil 4. septembra.
4. če dotedaj ne bi prišlo do neposrednega sporazuma, bo svet DN na seji 4. septembra začel razpravo o celotnem kompleksu vprašanj, ki tvorijo predmet italijansko-abesinskega spora.

Kriza v Romuniji?

Minister za trg. in industrijo je odstopil

BUKARESTA, 1. avgusta. AA. Minister za trgovino in industrijo Manulesco Strunga je odstopil.

Sabor ruske pravoslavne cerkve v Moskvi

LONDON, 1. avgusta. AA. »Morningpost« poroča, da se bo leta 1936, vršil v Moskvi sabor ruske pravoslavne cerkve in da bodo pri tej priliki najbrže izvolili metropolita Petra Gruzikega za patrijarha ruske pravoslavne cerkve. Gruzicki je bil več let v zaporu. V dovoljeni kongresa vidijo bolj demonstrativno potezo sovjetov, kakor posledico vstopa sovjetske Rusije v DN ali pa zmago tuje diplomacije. Pravi razlog za dovoljenje kongresa pravoslavne ruske cerkve je sovjetska želja po zaščiti njenih interesov v nekem zunanjem sporu.

Avtomobilska nesreča Tsaldarisa

ATENE, 1. avgusta. Atenska agencija poroča: Avtomobil ministrskega predsednika Tsaldarisa je trčil v avto guvernerja grške narodne banke Korizisa. Ministrski predsednik je bil spričo udara lahko poškodovan po glavi. Od-

Vreme

v naši državi dne 1. 7. 1935.

K r a j	Baro- meter	Temperatura		Pada- vine v m/m
		najnižja	najvišja	
Ljubljana	765.1	10	23	—
Maribor	763.6	11	18	—
Zagreb	764.1	12	20	—
Beograd	762.5	11	16	5.0
Sarajevo	764.9	8	14	3.0
Skoplje	—	14	29	14.0
Split	—	—	24	—
Kotor	—	—	27	—
Rab	—	—	20	—

Najvišje temperature veljajo, razen Ljubljane, za prejšnji dan.

Vremenska napoved

NOVI SAD: Jasno na zapadni, deloma oblačno na vzhodni polovici države, kjer bodo verjetno mestoma nalivi. Temperatura se bo nekoliko zvišala. Sonce vzhaja ob 4.23, zahaja ob 19.10.

DUNAJ: Pretežno jasno, temperatura se bo dvignila.

Včeraj je bila seja odgodena

radi italijanskih pridržkov

ZENEVA, 1. avgusta. AA. Za danes popoldne sklicana seja sveta DN je odgodena na jutri, ker Italija ni hotela pristati na britansko-francoski predlog o vabilu Abesiniji, da naj sodeluje pri razgovorih med tremi veleilami. Dalje Italija neče pristati na predlog, da svet DN pripravi razgovore. Naposled neče pristati na rok, kdaj naj se ti razgovori končajo in svet DN ponovno sestane na sejo.

Koptska cerkev za mirno ureditev spora

PARIZ, 1. avgusta. AA. Patrijarh koptske cerkve, ki je obenem poglavar abesinske kršćanske cerkve, je poslal včeraj svetu DN daljšo brzojavko, v kateri ga poziva naj se ne straši nobenih naporov za mirno ureditev italijansko-abesinskega spora.

peljali so ga na kliniko, kjer so zdravniki ugotovili, da rana ni nevarna. Ministrski predsednik se je nato odpeljal domov in takoj vodil sejo nekega odbora. Materialna škoda, ki je nastala zaradi te nesreče, ni velika

Mednarodni turnir v waterpoolu

Zmagali so Madjari

BRUSELJ, 1. avgusta. AA. Včeraj se je zaključil mednarodni turnir v waterpoolu. V turnirju je zmagala madjarska ekipa, ki je tako postala neuradni evropski prvak. Priporila si je vseh 10 točk. Drugo mesto je dosegla belgijska, tretje nemška, četrto švedska, peto francoska, na zadnjem mestu pa je jugoslovanska ekipa. Pri poslednjih tekmah so bili doseženi ti-le rezultati: Nemčija: Francija 5:3 (2:1), Madjarska: Jugoslavija 5:2 (3:1), Belgija: Švedska 4:2 (1:2).

Eksplodzija v rudniku

JOHANNESBOURG, 1. avgusta. AA. V rudniku Marsfield je nastala eksplozija, ki je zasula rove. V rovih je 74 rudarjev. Reševalna akcija se je sicer takoj pričela, a je ostala doslej brez uspeha. Nibee se več ne nadeja, da bi bilo mogoče rešiti vsaj enega od nesrečnih rudarjev.

Rusija in Severni tečaj

Priprave za polet iz Moskve čez Severni tečaj v San Francisco so v polnem razmahu. Znenstveniki vneto razpravljajo o praktičnem delu za osvojitve Severnega tečaja. V zvezi s tem je znani polarni raziskovalec prof. Šmidt v moskovski »Pravdi« objavil zanimiv članek o osvajanju Severnega tečaja. Za uvod podaja zgodovinski pregled polarnih ekspedicij in pripominja, da je zanimanje za Severni tečaj ponovno naraslo, ko je raziskovalec prišel na pomoč nov faktor — aviatika. V stalnem tehniškem razvoju je aviatika dokazala, da ji je tečaj dostopen. Tedaj se je porodila ideja o polarnem letu, oziroma o transarktični letalski progi, ki naj spaja Evropo, vzhodno Azijo in severozahodno Ameriko v smeri meridiana.

V Rusiji je popolnoma označen ključ, ki rešuje vprašanje osvajanja: Arktik—Severna morska pot. L. 1932. je »Sibirjakov« opravil to pot v eni sami sezoni. Ekspedicija ledolomilcev »Čeljuskin« in »Litke« je to pot ponovila.

»Po utiranju severne morske poti in po začetku uspešnega dela na severni celini lahko pridemo na tečaj na čisto nov način,« pravi prof. Šmidt. »Naši avioni opravljajo na severu veliko praktično delo. Poleti, s katerimi iščemo morske živali ali raziskujemo stanje ledu, preden odplujejo ledolomilci, in delo severnih zračnih prometnih poti, vse to nam je dalo kader odličnih polarnih aviatikov. Reševanje čeljuskincev je najboljši dokaz za visoko stopnjo ruske aviatike in krasnih lastnosti naših pilotov. S takim kadrom transarktični in transpolarni poleti lahko iz fantazije postanejo resničnost.«

»Ustvarili smo potrebno potrebne pogoje za take polete: mrežo meteoroloških in radio postaj. Dovolj je, ako ugotovimo, da pri nas deluje nad 60 meteoroloških postaj za polarnim krogom in da jih je 40 med njimi, ki so opremljene z izvrstnimi radio aparati. Tako je obala Ledenege morja v tem pogledu oskrbljena bolj nego ameriški del Arktika, kjer je število postaj mnogo manjše.«

On: »Kako krasen je tak-le parnik!«
Ona: »To bi bilo nekaj zate, da bi ves dan sadil!«

»Oprti na vse svoje delo v Arktiku, na razvitek naše zrakoplovne industrije in aerodinamike v naši državi se lahko lotimo polarnih poletov na čisto novi osnovi. Ne gre samo zato, da pri poletu pasiramo tečaj kot točko. Polet aviatika Levanjevskega dokazuje možnost transarktičnega

poleta kot najhitrejše zveze med oddaljenimi ozemlji.«

»Levanjevski in njegovi spremljevalci bodo med poletom napravili mnogo opazovanj, ki bodo znatno razširila naše znanje o osrednji polarni kotlini. Posebno je važno, ker ne bo letel Levanjevski, ko doseže

Srečno svidenje

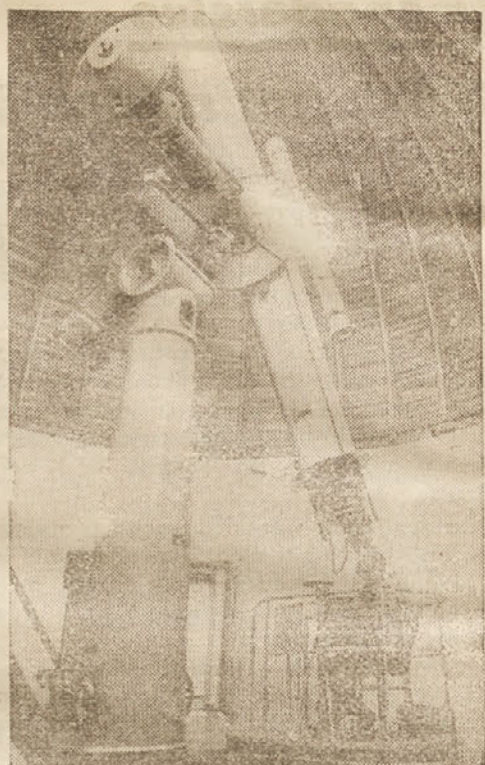
Zmagovalec »Tour de France« Romain Maes ni samo prvak 29 etap po vsej Franciji, pač je bil od začetka do konca vodja in si je s tem pridobil rumeni trikot, kar je edinstveni slučaj v zgodovini tradicionalne »Tour de France« —

Naša slika nam kaže mladega simpatičnega Belgijca v knežjem parku v Parizu, kjer ga je med 100 tisoči pozdravila najbolj pristrčno njegova lastna mati.

Ameriška vrtoglavoost nima mej

Najnovejši ameriški vodni sport — žinnica s pomožnim motorjem.

Nova zvezdarna za papeža

Nemška optična industrija je dobavila za papeževo poletno rezidenco v Castelgandolfo novo kompletno astronomično opazovalnico.

tečaj, dalje na Aljasko, ampak nekoliko na levo nad onim delom Ledenege morja, ki ga doslej ni še nihče preletel in mu pravijo »Nedostopni tečaj«. Naši mreži radio postaj na severu in na ledolomilcih bo poverjena naloga, da Levanjevskemu sporočajo meteorološke vesti in ostanejo z njimi v stalni zvezi. Pomagale mu bodo tudi postaje v Zedinjenih državah, na Alaski in v Kanadi.«

»Živahno zanimanje celega sveta za ta polet je umljivo. Tečaj pa ima za nas še drugačen pomen. Šele zadnjih nekaj let je mogoče napovedovanje vremena za daljšo dobo na znanstveni podlagi. Ugotovljeno je že, kako silno vpliva na razvoj vremenskih prilik množina ledenega arktičnega zraka. Osnovna pravila tega pojava so malone popolnoma raziskana. Vse te napovedi bi bile še točnejše, ko bi bile znane vremenslovne prilike v srednjem delu Azije.«

»Uspehi ruske aviatike so Rusiji omogočili, da uredi meteorološke postaje na ledu. Ni več daleč čas, ko bo avion preletel raziskovalce, potrebna živila, šotore itd. na natanko določeni prostor sredi večnega ledu, kjer bodo lahko delovali dalj časa, recimo po celo leto. Tedaj bo mogoče na samem Severnem tečaju odpreti opazovalnico, ki se ne bo zadovoljila samo s trenutnim opazovanjem, ampak bo delovala sistematično, da s pomočjo radia javlja stanje atmosferskih prilik. Tedaj bo šele Severni tečaj končno veljavno osvojen,« pravi profesor Šmidt v svojem zanimivem članku.

Emil Vachek:

Kri ne kliče po maščevanju...

»Prav tako kakor jaz, Časlavský. Povedal sem vam svoje ime.«

»Oprostite, preslišal sem,« je zamrmral Bernard. »Ne spominjam se tega imena.«

Časlavský je žalostno pokimal z glavo. »Najbrže razumete občutek nesrečnega očeta. To je bil moj ljubljani otrok in zmerom sem bil lahko ponosen nanj. Ko bi vsaj vedel kaj natančnejšega o njegovih poslednjih trenutkih!... Toda, pomislite, nikjer nisem mogel ničesar izvedeti.«

»Toliko častnikov je bilo ubitih,« je zamomljal Bernard, »ne smete se čuditi.«

»Motite se,« je rekel Časlavský. »Moj sin ni bil častnik. Bil je enoleten prostovoljec. Ne vem, kako se je to zgodilo, toda šel je na bojišče kot poddesetnik.«

»Potem je še bolj razumljivo, če se nihče ne more spomniti,« je ugovarjal Bernard. »Koliko poddesetnikov je služilo pri polku!«

Časlavský je bil vznemirljen. Ni se mogel odreči temu fantastičnemu sledu. Neprestano mu je nekaj prišepetavalo, da je ravno tukaj nekdo, pri katerem bi mogel kaj izvedeti. »Razumel bi,« je rekel, »v navadnih okoliščinah. Toda s smrtjo mojega sina so bile v zvezi okoliščine, ki niso bile čisto vsakdanje. Morale so se vtisniti v spomin prič. Ni ga ubil sovražnik — moj sin se je sam ubil.«

Bernard se je zdrznil. Samomor! Tisti mladi deček... Nehote se je ozrl na Časlavskega in iskal v njegovih potezah podrobnost. Toda čas je zmilta spomin. To je bila blazna misel. »Samomor ni bil v

89

vojni redek pojav,« je rekel bolj sam zase. »Mnogi so imeli slabe živce.«

Kako so se vsi ti ljudje izražali z istimi besedami! »Toda to je bilo mojemu sinu povsem tuje,« je ugovarjal Časlavský. »Njegovo zadnje pismo je bilo tako mirno. Pisal je na pohodu. Iz njegovih namigov sem spoznal, da je prišel na rusinsko ozemlje. Ali ste se vi tudi bojevali v tistih krajih?«

Bernard je zrl nanj kakor na prikazen. Med Rusini! »Da,« je zamomljal, »vsaj to vam morem potrditi. Naš polk se je tam bojeval sredi maja petnajstega leta.«

»To se ujema,« je vzkliknil Časlavský. »Njegovo poslednje pismo je bilo z dne štirinajstega maja. Ravno nocoj sem ga spet čital. Često sem popolnoma poglobljen v kako delo, toda zadostuje, da se ozrem tja, kjer imam spravljena pisma, in že se mi zbudi občutek, kakor da je nekdo skrit za zastorom.«

Natakar v beli bluzi je prinesel čašo vina. Bernard, ki ni prenehal zreti na Časlavskega — pogled tega človeka ga je privlačeval in mu povzročal muke — jo je zgrabil in izpraznil na dušek. »Ne smete piti tako naglo,« je opomnil Časlavský, »to je nevarno.« Bernard je pogledal prazno čašo, kakor da je sam presenečen, da jo je na dušek izpraznil. Ko je dvignil glavo, se mu je zdelo, da se mu Časlavský zariva v obraz s pogledom, ostrim kakor sveder. Toda Časlavský je bil samo zmeden. Vse življenje, izvzemši morda meglena otroška leta, ni poznal tega, kar se imenuje dancs iracionalno. Zdal pa... Domneva, da bi bil mogel biti tale mladi gentleman iz najboljše rodbine zapleten v to strašno historijo, ki mu jo je izdal Letz, je bila vendar smešna. Navzlic temu je imel skeleč dojem, da je njegova glava kakor velika železniška postaja. Od vseh strani je slišal signale in pred očmi so mu plesale v divjih skokih svarične luči semaforov. Trenotno se je zavedel, da bi bil rad s tem človekom v samotni kleti z mučili. Napel bi ga

na škripec ter ga prisilil, da bi slednjič izpregovoril. »Se vam še ni posvetilo v glavi?« ga je vprašal skoraj sirovo.

Bernard je zmajal z glavo. Še preveč se je spominjal, toda rešila ga je otročja misel, da je to tako blazno, da kratkomalo ni mogoče.

Časlavskemu se je obraz podaljšal. »Slutil sem to. Oprostite, — že vdrugič, da sem vas nadlegoval.«

Bernard je kakor stroj segel po prazni čaši ter jo naslonil k ustom.

»Je prazna,« je pripomnil s kislim nasmehom. »Ste zelo raztreseni.«

Bernard ga je molče gledal. Zelja, da bi precej zbežal, se je bojevala v njem z bolestno željo, da bi izvedel vse. Zdajci je naglo izpregovoril: »Je res čudno, da se vaš sin ni niti poslovil od vas. Vsi samomorilci delajo tako.«

»Ampak moj sin se je poslovil,« je rekel Časlavský. »Imam zanesljiva poročila, da je pred smrtjo napisal pismo. Seveda meni. Toda to pismo mu je bilo ukradeno in nikoli ga nisem prejel. Gospod Astenburg, izdam vam, kaj vem o tem. Sile, ki so pripravile mojega sina, da je položil roko nase, so bile gnusne, sramotne. Bilo jim je na tem, da bi jaz ničesar ne izvedel. En sam častnik je bil, pri katerem bi se bil jaz mogel nadejati pomoči. Njegovo ime je bilo Zaričič. Moj sin ga je često omenjal in z ljubeznijo. Naravno, da mi je tako prišlo na misel, naj poizvedujem pri njem. Toda kmalu potem je bil ranjen. Iskal sem ga na vse mogoče načine, toda minulo je leto, preden sem izvedel, da so ga premestili k drugemu bosensko-hercegovinskemu polku. Ko sem se slednjič obrnil na ta polk, je bilo na žalost že prepozno. Gospod Zaričič je padel v neki italijanski ofenzivi pri Doberdobi.« Pomolčal je in pogledal izpod čela na Astenburga: »Morda ste poznali vsaj gospoda Zaričiča?« Astenburg je kakor hipnotiziran potrdil. Časlavský se je stresel.